

bedømmelser efter de for disse fastsatte regler“, og ifølge § 10 i samme lov kan ministeren midlertidig fratage mejerier, hvis smør skønnes utjenligt til udførelse, retten til at benytte lurmærket.

I lov nr. 109 af 10. april 1926 om tillæg til forævnede lov refereres til den landbrugsministeren som nævnt givne bemyndigelse til at lade foretage bedømmelse, og det anføres, at ministeren, hvis det måtte vise sig, at smørrets kvalitet ikke opfylder de krav, der stilles efter nærmere af ministeren fastsatte regler, er bemyndiget til at fratage det pågældende mejeri retten til at benytte lurmærket.

De bedømmelser, der oprindelig foranstaltedes af det landøkonomiske forsøglaboratorium, blev fra 1. april 1934 at regne henlagt under statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. som en afdeling, der benævnes statsens smørbedømmelser. Affattelsen af den i 1911 givne bemyndigelse til at lade udøve kontrol med kvaliteten af det lurmærkede smør er i nogen grad forældet, og da man står overfor ændringer i den praktiske udøvelse af kvalitetskontrollen, vil det være naturligt, at bemyndigelsen nu får en tidssvarende formulering som foreslået i § 1, stk. 1.

§ 1, stk. 2 og 3, skal afløse bestemmelserne i § 1 i fornævnte lov af 11. februar 1942. Som det fremgår af bemærkningerne til det i rigsdags-samlingen 1941—42 fremsatte forslag til fornævnte tillægslov, tilsligtede bestemmelserne en udbygning af de allerede da stedfindende kvalitetsbedømmelser og undersøgelser af smørret. Det måtte imidlertid dengang tillige tages i betragtning, at der under krigen var foregået en gennemgribende omlægning af smørhandelen fra eksport til hjemmemarkedssalg, og at det af flere grunde måtte være ønskeligt at lede denne handel ad kontrollable veje, samtidig med at man bevarede smørreksporthedernes eksistens.

Det er som fornævnt nu hensigten at udbygge kvalitetskontrollen yderligere, men samtidig har mejeribrugets ønsket bestemmelserne om handelen på hjemmemarkedet ændret, således at det mulig-gøres, at mejerivirksomheder kan handle indbyrdes, og at kravet om autorisation til salg en gros på hjemmemarkedet ikke fastlægges, men at det overlades til ministeren efter forhandling med De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at bestemme, hvorvidt og i hvilket omfang salget skal gøres afhængig af autorisation, og hvilke betingelser der i givet fald skal stilles for sådan autorisation. Medens det må anses for nødvendigt i fuldt omfang at opretholde kravet om, at kun dertil autoriserede firmaer må udføre smør her fra landet,

må det erkendes, at den stærke binding, der er lagt på hjemmemarkedshandelen, og som i praksis fører hele en gros handelen gennem de autoriserede eksportvirksomheder, ikke kan anses for påkrævet og i den kommende tid kan virke hindrende for udviklingen, herunder ikke mindst mejeriernes overgang til at pakke smørret i detailpakninger.

Når det tillades, at en gros handelen på hjemmemarkedet udvikles under friere former, må det antages, at en del af det smør, der hidtil har været underkastet en vis kvalitetskontrol på eksportørernes lagre, vil unddrage sig denne kontrol. Det vil da være nødvendigt, at statens kontrol med kvaliteten af dette smør samtidig skærpes, men man er fra mejeribrugets side også rede til at drage denne konsekvens, hvorved bemærkes, at omkostningerne ved den således skærpede kontrol må bæres af mejerierne selv.

Det er i forbindelse med de øvrige ændringer foreslået, at bestemmelsen om, at autorisation til eksport skal betinges af, at smørret underkastes kvalitetsbedømmelse og undersøgelse, ændres til, at autorisationen kan betinges heraf. De ændrede handelsforhold kan muligvis gøre det formåls-tjenligt, at eksportørernes bedømmelse og under-søgelse af smørret i et vist omfang overtages af statskontrollen, men det skal fremhæves, at det på ingen måde som helhed er hensigten at afsvække kravene til eksportørerne, og for at gøre dette helt klart har man i forslaget indføjet, at autorisationen f. eks. også kan betinges af, at eksportørernes lagerforhold opfylder nærmere krav.

Til § 2.

Svarer til § 2 i fornævnte lov af 11. februar 1942.

Til § 3.

Svarer til § 3 i fornævnte lov af 11. februar 1942. Til den tidligere bemyndigelse i paragraffens 1. stykke er dog føjet, at der kan fastsættes bestem-melser bl. a. om pakningernes og emballagens form og mærkning. Tilføjjelsen er foranlediget af, at man må påregne, at den kommende tid vil medføre væsentlige ændringer i smørrets pakning og embal-lering. Hvis man, hvad meget tyder på, i større udstrækning går over til at pakke eksportsmørret i detailpakninger, taler rent praktiske forhold for en vis standardisering af formaterne, og forsåvidt angår den ydre emballage bør et ensartet udseende tilstræbes, således at emballagen om dansk smør også i fremtiden bevarer det ensartede præg, som hidtil har karakteriseret drittelemballagen.